

Sygn. akt IV U 216/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 listopada 2017 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący: SSR Maja Snopeczyńska

Protokolant : Karolina Nowicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 listopada 2017 roku w Ś.

sprawy z odwołania **Z. J.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

w sprawie (...)

o jednorazowe odszkodowanie z tytułu wypadku przy pracy

I. odwołanie oddala;

II. nie obciąża powoda kosztami procesu.

UZASADNIENIE

Z. J. odwołał się od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia (...), którą organ rentowy przyznał mu prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy nie zgadzając się z wysokością tego odszkodowania.

W odpowiedzi Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania oraz zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego wg. norm. W uzasadnieniu wskazał, że w dniu (...) przyznano powodowi prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy, ponieważ komisja lekarska orzekła 2% uszczerbek na zdrowiu, a wysokość tego odszkodowania jest naliczona prawidłowo i adekwatnie do stwierdzonego uszczerbku na zdrowiu.

W toku postępowania Sąd ustalił

następujący stan faktyczny:

W dniu (...) w czasie zatrudnienia w (...) Sp. z o.o. w wałbrzychu powód uległ wypadkowi przy pracy.

Orzeczeniem Lekarza Orzecznika ZUS z dnia (...) ustalono 2% uszczerbek na zdrowiu powoda spowodowany skutkami wypadku przy pracy z dnia (...).

Decyzją z dnia (...) strona pozwana przyznała powodowi jednorazowe odszkodowanie z tytułu wypadku przy pracy z dnia (...), co odpowiada 2% stałego uszczerbku na zdrowiu.

Dowód: akta ZUS – w załączeniu;

U powoda stwierdzono stan po urazie skrętnym prawego kolana. Stały uszczerbek na zdrowiu powoda wynosi 2%. Jest dobrze zachowana sprawność ruchowa kolana prawego z niewielkim deficytem zginania, ale w zakresie normy.

Dowód: opinia biegłego k. 11

W tak ustalonym stanie faktycznym

Sąd zważył:

Odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności należy wskazać, iż ustalając stan faktyczny w sprawie Sąd oparł się na dowodach z dokumentów, w tym z akt organu rentowego i dokumentacji medycznej powoda, gdyż żadna ze stron nie podważyła skutecznie ich prawdziwości i autentyczności. Ponadto stwierdzenie okoliczności istotnych dla rozpoznania sprawy wymagało wiadomości specjalnych i musiało znaleźć oparcie w dowodach z opinii biegłego.

Bezspornym w sprawie było, że powód uległ wypadkowi przy pracy. Istota sporu sprowadzała się do kwestii wysokości należnego jednorazowego odszkodowania z tytułu stałego uszczerbku na zdrowiu w związku z wypadkiem przy pracy.

Zgodnie z art. 11 ustawy z dnia 30.10.2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie.

Za stały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu nierokujące poprawy. Za długotrwały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu na okres przekraczający 6 miesięcy, mogące ulec poprawie. Zaś oceny stopnia uszczerbku na zdrowiu oraz jego związku z wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową dokonuje się po zakończeniu leczenia i rehabilitacji.

Ponadto zgodnie z treścią art. 3 ust. 1 powołanej ustawy za wypadek przy pracy uważa się nagłe zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą:

- 1) podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych;
- 2) podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika czynności na rzecz pracodawcy, nawet bez polecenia;
- 3) w czasie pozostawania pracownika w dyspozycji pracodawcy w drodze między siedzibą pracodawcy a miejscem wykonywania obowiązku wynikającego ze stosunku pracy.

Dokonując ustaleń stanu faktycznego Sąd oparł się na opinii biegłego sądowego z zakresu chirurgii oraz złożonych do akt sprawy dokumentach zgromadzonych w aktach organu rentowego.

Jak wynika z opinii biegłego długotrwały uszczerbek na zdrowiu powoda wynosi 2%. Biegły wskazał w opinii, że u powoda stwierdzono stan po urazie skrętnym prawego kolana. Biegły podkreślił, że jest dobrze zachowana sprawność ruchowa kolana prawego z niewielkim deficytem zginania, ale w zakresie normy.

Zdaniem Sądu, brak jest podstaw do negowania powyżej przedstawionego stanowiska biegłego. Tym bardziej, że wydana opinia zawiera pełne i jasne uzasadnienie, uwzględniające doznane u powoda urazy. Biegły sądowy obowiązany jest orzekać zgodnie z wiedzą medyczną, posiadanymi kwalifikacjami i obowiązującymi przepisami. Dlatego, zdaniem Sądu, sporządzonej przez biegłego opinii nie można odmówić rzetelności i fachowości co do medycznej oceny stanu zdrowia powoda. Podkreślić należy, że Sąd nie dysponuje wiadomościami specjalnymi, które posiada biegły. Zgodnie zaś z utrwalonym w tej mierze poglądem Sądu Najwyższego - opinie biegłych lekarzy mogą być oceniane przez Sąd wyłącznie przez pryzmat ich zgodności z zasadami logicznego myślenia, doświadczenia życiowego

oraz wiedzy powszechnej, wystarczające dla uznania bądź nie uznania opinii biegłego za przekonywującą (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 kwietnia 2005r., II CK 572/04, Lex nr 151656). Opinia biegłego sądowego podlega ocenie przy zastosowaniu art. 233 § 1 k.p.c. – na podstawie właściwych dla jej przymiotów kryteriów zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażanych w niej wniosków.

Dlatego też Sąd podzielił dokonane w opinii ustalenia i przyjął je za podstawę swojego orzeczenia ustalając, iż powód doznał trwałego uszczerbku na zdrowiu wskutek wypadku przy pracy z dnia (...) w wysokości 2%.

Wobec treści opinii biegłego Sąd nie znalazł podstaw do przyznania powodowi wyższego jednorazowego odszkodowania z tytułu uszczerbku na zdrowiu będącego następstwem wypadku przy pracy ponad uprzednio przyznany zaskarżoną decyzją.

Mając powyższe na uwadze, na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. odwołanie oddalono (punkt I wyroku).

Orzeczenie o kosztach zastępstwa procesowego (punkt II wyroku) znajduje oparcie w art. 102 kpc, w szczególności mając na uwadze iż powód podniósł że ciągle się leczy.